

VÁNDORUTAM KÖNNYEK KÖZÖTT JÁROM

Vándorutam könnyek között járom
Lelkemen borong a fájdalom.
Éjszakánként elkerül az álom,
Akkor is a múltat fájlalom!

Lásd Uram, hogy bűnöm mint a tenger,
Néha majdnem összeroskadok.
Ím előtted áll egy bűnös ember,
Szánj meg ó bár méltó nem vagyok!

Ködbe tűnt a szívem tarka rétje,
Bánatom az égig tornyosul.
Zord magányom, kínzó éj sötétje,
Szívet tépő módon rám borul.

Lásd Uram, hogy bűnöm mint a tenger,
Néha majdnem összeroskadok.
Ím előtted áll egy bűnös ember,
Szánj meg ó bár méltó nem vagyok!

Bűnbocsánat biztató Igéit,
Küldi Isten mennyből most reánk.
Kínos éjed minden fájdalomáért,
Hozta Ő szent, nagy áldozatát.

<i>Coda:</i>
Golgotán van bűnöd megbocsátva
Megtisztít az áldott, drága vér.
Tűnjön el hát szívedből a bánat,
Megbocsát Atyánk a Jézusért!

Forrás: www.keresztenydalok.hu